

Sklep ljubljanskega mestnega odbora, da bi se ali 1 milijon gold. za ljubljansko mesto na posodo vzelo, ali da bi se zvišala sedanja mestna priklada od stanova-lišč, bode deželni odbor predložil deželnemu zboru z nasvetom, da se dovoli posojilo, nikakor pa ne, da bi se zvišala mestna priklada od stanova-lišč. — Po dopisu finančne direkcije v Ljubljani se bode kranjski deželi za leto 1869. odpisalo 69.472 gold. 27 $\frac{1}{2}$ kr. zemljiških (gruntnih) davkov zaradi preobloženja naše dežele s temi davki. Priklade za deželni zaklad se bode za l. 1869. odpisalo 8892 gold. 46 kr. in priklade za odvezo zemljišč od gosposkinega davka 13.338 gld. 67 kr. Po besedah finančne direkcije bode kranjska dežela zaradi preobloženja z davki od 1869. leta naprej vsako leto 69.472 gold. 27 $\frac{1}{2}$ kr. manj zemljiščinega davka plačevala kakor do zdaj, dokler se davki po novi cenitvi ne odmerijo. — Deželne štipendije za dijake gozdarske šole v Šneperku za drugo dveletno šolsko dobo dobijo po sklepu deželnega odbora sledeči mladenči, namreč: France Wesner iz Ljubljane, Matija Kump iz Škofje Loke, Anton Kalan iz Ljubljane, Friderik Martinčič iz notranjske Bistrice, Alfred Buda iz Mokronoga, France Gros iz Gorič pri Kranji, Jože Petrič iz Ljubljane in Franjo Meden iz Senožeč.

— (Dr. Jan. Bleiweisova podoba v ljubljanski čitalnici.) Odkar se je umetnji posrečilo v podobiti človeka, postale so njegove slike svetu ljube in drage ter so kinč človeškega stanovanja. Zlasti radi na stene obešamo podobe priljubljenih nam oseb. Ni se toraj čuditi, da si tudi čitalnično društvo prizadeva pridobiti si slik, ki društvenikom kažejo poverjene obraze vrlih rodoljubov slovenskih, da jih vnemajo k enaki ljubezni. Med visečimi podobami smo dosle gledali tudi sliko dr. Jan. Bleiweisa, toda nekako uborno s kamena natisnjeno. Koj od začetka smo čutili, da se očetu slovenskega naroda, slavnoznanemu med vsemi Slovani, spodobi umetnejša slika. Al pogrešali smo domačega dosti spretnega umetnika. Ko pa ta stopi na obzor v osebi Ivana Franke-ta, bila je odbornikom narodnih društev prva misel pri njem naročiti sliko. Gosp. Franke obljubi, in pošlje se mu dr. Bleiweisova fotografija, po kateri ga zvesto naslika.

V nedeljo, 17. dne septembra ob 11. uri dopoldne odborniki narodnih društev: slovenske Matice, narodne čitalnice, Slovenije, dramatičnega društva in Sokola povabijo dr. Bleiweisa in društvenike v čitalnično dvorano, da omenjeno sliko slovesno izročé čitalnici. V mnogem številu zbrano skupščino domoljubnih gospodov, gospé in gospodičin, gosp. dr. E. H. Costa srčno nagovori ter dr. Bleiweisa prosi, da blagovoljno sprejme mali ta znak spoštovanja iz rok svojih častilcev, katerih je toliko, kolikor je naroda slovenskega, živečega po ravninah, hribih in dolinah, da, kolikor je Slovanov na svetu. — Stoterni živio-klici po dvorani zadoné dr. J. Bleiweisu po dokončanem ogovoru, po katerem gosp. dr. Costa odgrne umetno sliko.

Ginjenega srca se dr. Bleiweis dr. Costi, svojemu milemu prijatelju v žalostnih in veselih dneh, odbornikom in vsi zbrani skupščini zahvaluje za to poslavljenje ter namesti prisege obljubi do zadnjega izdihljeja narodu slovenskemu delati na vsestransko korist, kakor že dela 27 let, in to z živim prepričanjem, da se pravo rodoljubje skaže le neumornim delovanjem za narod svoj, kajti kdor ne skrbi za svoje domače — je rekel po besedah sv. Pavla — odrekel se je veri in je huje od nevernika. Najlepši dan, povdarja dalje, bode mu dan, ko ugleda zedinjeno Slovenijo, za katero se trudi

že toliko let. Bodite uverjeni, reče, da mi je jako milo to novo znamenje ljubezni Vaše do mene, katero bode, ko bodo že v grobu trohnele moje kosti, visoko cenila moja rodovina, ogledovaje podobo to, ter sklene z besedami: „Živela Slovenija! — Živela Slovenija!“ Živio dr. Bleiweis! Slava! se razlega po dvorani. Popis te slovesnosti pa ne bi bil popolen, ako ne dostavim, da so pri dr. Costovem in dr. Bleiweisovem govoru solze zalivale oči nazočih. Po dovršeni slovesnosti je zbrana množica še dolgo ogledovala umetno sliko ter jo primerjala originalu.

— C. k. ministerstvo kmetijstva je dovolilo, da se pri tej priliki, ko se bodo 25. dne t. m. v Kranji za konje premije delile, za 3000 gold. kupi lepih žebcev za pleme težkega (pincgavskega) rodú. Kdor tedaj ima tacega lepega žebca, ki pa mora najmanj 4 leta star biti, naj pride ž njim v Kranj omenjeni pondeljek.

— (Gledališka predstava), katero je napravilo dramatično društvo s pripomočjo „Sokola“ in vojaške godbe preteklo saboto na čast sl. deželnemu zboru se je v vsem dobro obnesla. Po uvodnem govoru, kterega je govoril gosp. Nolli, se je predstavljala prav dobro veseloigra „Nij ljubosumen“ v kterej je nastopila prvi-krat gospodična Potočnikova, učenka gospe Šolmajerjeve, kterej je delala vso čast. Gospodična obeta pravi biser slovenskih predstav, in bi le želeli da si dramatično društvo skuša pridobiti in ohraniti tako ne- navadno izvrstno moč. Gospoda Tisen in Šušteršič sta bila svojim nalogam popolnoma kos. Potem je bila telovadba Sokolcev. Vse vaje na drogu, na mizi in skupine vršile so se z občno pohvalo in mora se priznati, da si je Sokol pridobil s to predstavo občno zadovoljnost in si zopet osvetlil lice pred svetom, ter pokazal da mu je mar za svoj pravi namen. Čez zadnjo igro „Princ iz Arkadije“ položimo plajšč kristijanske ljubezni. Čisti dohodek te predstave, namenjen je bil pogorelcem v Vižmarjih, utegne znesti okoli 100 gold.

— Prihodnjo soboto 23. dne t. m. od 8. do 12. dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne, gosp. Fr. Globočnik, profesor naše realke, v prostorih pri tleh našega deželnega muzeja na javni ogled razstavi podobo, ki jo je zmalal za véliki oltar krasne ribniške cerkve. Ta podoba predstavlja obglavljenje sv. Štefana, papeža mučenca (24. v vrsti papežev od 253. do 257. l.) in preganjanje kristijanov v katakombah sv. Licine v Rimu. Naj noben prijatelj te umetnije ne zamudi ogledati delo domačega umetnika.

Iz Črnoplja 19. sept. (Telegram „Novicam“.) Včeraj potres v okolici naši; danes sneg.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Na vprašanje: zakaj Nemcev in nemčurjev v Pragi, Brni, Lincu in Ljubljani ni v deželnih zborih? je pravi odgovor ta, da so manjšina v teh zborih in tedaj gospodariti ne morejo po svoje. Vse drugo so same pretveze. Mesto robstva, v katerem smo žive- veli dozdej Slovani, je nastopila pravica; ta pa jim je trn v peti, zato so leteli iz zborov. — Poslednji časniki kažejo, da tudi Beustu kljenka zadnja ura — onemu Beustu, česar gêslo je bilo „na steno priti- skati Slované.“ — Tudi dolgo let vsegamogočni An- drassy na Ogerskem si več pomoči ne vé s svojim madjarstvom, kar so Hrvatje v volitvah tako sijajno zmagali; — čujte čudno novico: deželni sabor hrvaški je odložen do — 15. januarja prihodnjega leta! Tak odlog ne potrebuje nobenega komentara.

Listnica vredništva. Mnog. gg. dopis. posebno pa še temu iz Ipave o „Feuerwehr“: Danes ni mogoče.